

حرکت‌هایی به سوی نقطه پایان

با توجه به اخباری که از روسیه، اروپا و کشورهای عربی به گوش می‌رسد، چنین استنباط می‌شود که به زودی آتشی در منطقه خاورمیانه روشن می‌کنند که اگر ایران مرکز آن نباشد، حتماً دامنه آن به این کشور هم کشیده خواهد شد.

دیروز به مطلب یک نشریه سیاسی روسیه اشاره کردم که نوشته بود نقشه ژئوپلیتیکی منطقه خاورمیانه و ایران عوض خواهد شد. این نشریه دلیل اظهار نظر خود را در گزارشی‌هایی می‌داند که روی میز رهبران جهان درحال مطالعه است. در این میان حتی سروصدای فیدل کاسترو رهبر کوبا که هم اکنون درحال گذراندن دوران سختی از زندگی خود به دلیل بیماری و به متفاوت است، بلند شده و به خبرنگاری آسوشیتدپرس گفته که حمله به ایران اتمی خواهد بود زیرا گزارش‌های دریافتی چنین می‌

گوید که این تنها راه ساکت کردن رژیم ایران است.

حال چنین اظهار نظرهایی تا چه اندازه به واقعیت نزدیک باشد کسی به درستی نمی‌داند، و این درحالی است که عده‌ای از خود می‌پرسند پس چه گونه است که به یکباره خبرهای مربوط به حمله از چهار گوشه جهان به گوش می‌رسد و در مورد تخیلی بودن آن هم مطلبی به چاپ نمی‌رسد.

در حال حاضر از قول سفیر فرانسه در سازمان ملل متحد اعلام شده که متن نهایی چهارمین قطعنامه تحریم‌های ایران در شورای امنیت سازمان ملل متحد آماده شده و احتمالاً تا دو سه روز آینده برای اجراء به رای گذاشته می‌شود.

طبق گفته نمایندگان شرکت‌کننده در جلسه تنظیم قطعنامه مذکور، رژیم ایران بر اساس تصویب‌نامه شورای امنیت سازمان ملل دچار

محدودیت‌هایی از نظر خرید سلاح‌های سنگین و روابط اقتصادی با دیگر کشورها خواهد شد که تا به حال سابقه نداشته است و ایران را به شدت در فشار قرار خواهد داد.

اما از سوی دیگر می‌شنویم که خانم هیلاری کلینتون وزیر امور خارجه آمریکا پیش از سفر به کشورهای آمریکای جنوبی به خبرنگاران می‌گوید اگر رژیم ایران درآستانه تحریم‌های بیشتر کاری کرد تا یکبار دیگر توجه جهان را از اتصاد شورای امنیت منحرف سازد، تعجب نکنید. چون این کار رژیم ایران است تا همیشه برای جلوگیری از تحریم‌ها با بازی دیگری وارد میدان شود و همه را سرگرم سازد.

این خبر گرچه بار منفی خود را به همراه دارد، اما می‌توان گفت که باز جای خوشبختی است که آمریکا

بالاخره اعتراف به بازی رژیم ایران در برابر قوانین بین‌المللی کرد که نتیجه‌ای جز خرید وقت برای رژیم ایران و اتلاف وقت برای اپوزیسیون چه داخلی و چه خارجی ندارد. بنابراین این همان مرحله‌ای است که سرانجام گزینه نظامی بیشتر از گزینه‌های دیگر مطرح می‌شود و سرو صدای آن به گوش این و آن می‌رسد. به طوری که حتی وزیر امور خارجه رژیم ایران منوچهر متکی مجبور به بیان این مطلب شد که صدور قطعنامه شماره ۴ شورای امنیت سازمان ملل متحد مبنای برای بروز رویارویی آمریکا با ایران است.

البته در اینجا وزیر امور خارجه رژیم جمهوری اسلامی، به رغم ادعاهای احمدی‌نژاد و فرماندهان سپاه که اعلام کرده بودند ما آماده حمله آمریکا به ایران هستیم تا پوزه آنان

بقیه در صفحه ۴

حرکت‌هایی به

را به خاک برسانیم، در حضور خبرنگاران گفت که دولت جمهوری اسلامی ایران سیاست رویارویی را ترجیح نمی‌دهد و بروز چنین وضعیتی به طرف متقابل بستگی دارد که می‌خواهد به چه سویی حرکت کند.

این نوع برخورد از سوی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی کاملاً نشان می‌دهد که رژیم ایران با حضور ناوگان‌های آمریکا و حرکت ناوگان‌های غول‌پیکر دیگر آمریکا به سوی آب‌های خلیج فارس، گزینه نظامی را بیشتر از هر زمانی دیگر حس می‌کند و بخوبی می‌داند که اگر حمله‌ای صورت گیرد، قدرت تدافعی چندانی ندارد. و به همین خاطر است که هیلاری کلینتون وزیر خارجه آمریکا به اتفاق هم‌تای انگلیسی خود که اخیراً مسئولیت وزارت خارجه بریتانیا را به عهده گرفته است، در یک کنفرانس مطبوعاتی اعلام کرد که رژیم ایران هرگز به خواسته‌های بین‌المللی پاسخ‌جدي نمی‌دهد جز آنکه شورای امنیت سازمان ملل متحد دست‌بکار شود و مورد تحریم‌ها را قابل اجراء اعلام کند.

در همین کنفرانس مطبوعاتی وزیر امور خارجه انگلیس ضمن حمایت از مواضع آمریکا گفت که آمریکا بزرگترین و مهمترین متحد بریتانیاست و دامنه همکاری‌های دیپلماتیک، نظامی و اطلاعاتی بین دو کشور بی‌تظیر است.

وزیر خارجه انگلیس همچنین اضافه کرد که بریتانیا خواهان راه‌حل مسالمت‌آمیز است ولی در عین حال انگلستان حمله نظامی به ایران را نه منفی می‌داند و نه از آن حمایت می‌کند.

به موازات چنین رویدادهایی، خبرنگاری آسوشیتدپرس نیز از عراق گزارشی می‌دهد که دولت عراق مدعی دخالت دولت ایران در خاک عراق شده و به همین خاطر شدیداً به رژیم ایران اعتراض کرده است.

دولت عراق در این زمینه ادعا کرده که نیروهای نظامی ایران مواضع شبیه نظامیان کرد را مورد حمله توپخانه خود قرار داده‌اند و به همین مناسبت وزیر خارجه عراق، سفیر جمهوری اسلامی ایران در عراق را احضار کرده و به او شدیداً اعتراض شده است.

در حال حاضر علاوه بر آنکه در داخل ایران اعتراض‌ها علیه دولت به خاطر اعدام‌ها ادامه دارد، در عراق نیز غیرنظامیان که عزیزان خود را در اثر حمله توپخانه نیروهای نظامی ایران از دست داده‌اند علیه رژیم ایران دست به اعتراض زده‌اند که دامنه آن با مسائل بین‌المللی می‌تواند زمینه انفجار آتشین را که در ابتدای مقاله به آن اشاره شد فراهم سازد.